

JEGYZŐKÖNYV

amely készült a Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése 2024. január 23-án a kaposvári Csiky Gergely Színházban megtartott ünnepi üléséről

Jelen vannak: a jegyzőkönyv 1. számú mellékletként csatolt jelenléti íven felsoroltak. Az ünnepi közgyűlés meghívója a jegyzőkönyv 2. számú mellékletként csatolva.

Nyári Szilvia köszöntötte a megjelent vendégeket Kaposvár város ünnepnapján, ünnepi Közgyűlésén. Elmondta, hogy a Kaposvár-szignált a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola fűvészeitől hallották. A szignál zeneszerzője Bogáthy József, vezényelt Bogáthy Gábor rézfűvés tanár.

Gál Laura énekművész közreműködésével, kérte, hogy énekeljék el közösen a Himnusz.

Himnusz

Vers

Nyári Szilvia elmondta, hogy Radnóti Miklós Nem tudhatom című versét Csonka Ibolya, a Csiky Gergely Színház művésze tolmácsolásában hallották.

Felkérte Szita Károlyt, Kaposvár Megyei Jogú Város polgármesterét ünnepi köszöntőjének elmondására.

Szita Károly polgármester: „Főtisztelendő Püspök Atya, Kedves Ünneplő Kaposváriak! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Valamely község fejlődésének története egyszersmind lakosainak története is. Ezen állítás igazsága Kaposvár fejlődésének menete által is eléggé megerősítettik. Ki Kaposvárt 40 év előtt látta, s ma ismét látja, az csodálkozni fog, hogy miként lehetett aránylag oly rövid idő alatt, oly jelentéktelen kis faluból ily tekintélyes és jelentékeny város?! Ünnepi emlékvünk egyik utolsó momentumaként egy héttel ezelőtt adtuk ki újra az egykori kaposvári orvos, Bergel József Kaposvár 40 év óta című, 1877-ben írt könyvecskéjét. Az előbbi néhány sor annak előszavában olvasható, és arról az időszakról tanúskodik, amikor a kaposváriak vettek egy nagy levegőt, s döntöttek településük sorsáról. Döntöttek arról, hogy a kicsinyke mezőváros emelkedjék arra a rangra, amelyet az 1749-ben 275 éve kivívott székvárosi szerepkör okkal megkívánt. Váljék elérhetővé, növekedjék lélekben és körülményeiben, legyen szebb és kényelmesebb. Ezek voltak akkoriban a fejlődés mércéi, s e szempontok bizony ma is megállják a helyüket. A Ferenc József magyar királytól és osztrák császártól kiérdemelt rendezett tanácsú városi címet, amelyet 1873 óta tudhatunk magunkénak, csak ezekre a pillérekre lehetett építeni.

Miként a következő évtizedek még intenzívebb fejlődését is, amelyre büszkén emlékezhettünk az elmúlt egy esztendő mindahány napján.

Mert valóban, szinte nem volt olyan nap, amikor ne vittünk volna emlékezésről azon intézmények, közhivatalok, gyűjtemények, óvodák és iskolák, egyházak sportegyesületek és üzemek, gyárak részére, amelyek e másfélszáz év hosszabb vagy éppen rövidebb időszakában meghatározó szereplői, egyszersmind a kaposvári élet alakítói voltak, s alakítói ma is.

Ezüstből emlékérmeket verettünk az alkalomból, hogy köszönetünk jeléül átadhassuk azoknak, akik közösségünk tagjaiként sokat tettek és tesznek azért, hogy rangunk, presztízsünk, a rólunk kialakított kép hű tükré legyen az itt élő emberek, a kaposváriak tetterejének, akaratának, lokálpatrióta odaadásának.

Hiszem, hogy méltóképpen mondtunk köszönetet az egykori és mai kaposváriaknak, akik nélkül ezt a jeles jubileumot aligha élhettük és ünnepelethettük volna meg ilyen fényesen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az emlékezés mellett éltük persze a mindennapokat is. Cselekedtünk a legjobb tudásunk szerint. Az év elején még azt fürkésztük, hogyan élhetjük túl a covid utáni, háború okozta újabb válságot. S ha a megdráguló élethez minden pillanatban nem is volt elég vastag a pénztárcánk, a lelki tartalékaink ismét elegendőnek bizonyultak.

Híresen erős közösségünk legyőzte az energiaválságot is, s ma már újra azt a tempót diktálhatjuk, amellyel 2019-ben megindultunk az akkor megfogalmazott közös célok elérése érdekében.

Előrébb vagyunk a bérekben, végre ismét több gyermek született, 222-vel mondták többen ki egymásnak a boldogító igent, és kevesebb azok száma is, akik koruknál fogva itt hagytak bennünket, s talán azt is elmondhatjuk, hogy egészségesebbek lettünk, és Kaposvár önállóságát és energiafüggetlenségét is erősíteni tudtuk.

Kedves Ünneplők!

Évfordulóinkon, nagyobb ünnepeinken az összegzést követően akaratlanul is a jövőbe tekintünk. Bergel József sem tett másként 1877-ben.

„Ha valamikor megengedett az emberi értelemnek a múlt és jelenből a jövőre következtethetni, akkor ez a mi helységünkre minden esetre alkalmazható. Kaposvár az utóbbi aránylag rövid 40 év alatt oly óriási haladást tett minden tekintetben, miszerint teljes bizonyossággal fényes jövőnek nézhet elébe.”

Hogy nem tévedett a bölcs zsidó aggastyán, arra a következő évek lendülete és gyarapodása, majd Németh István 1895-ös színre lépése, s a dualizmus igazi várost teremtő évtizedei szolgáltatják a bizonyítékot.

Mert valóban fényes és dicső időszak következett, amelyet csak az első világháború és a trianoni csapás volt képes megtörni.

Alig több, mint egy emberöltő, amikor a kaposvári vágyak teljesülésének már semmi sem szabhatott gátat.

Mélyen Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Úgy vélem, az együtt megélt múltból – s persze jelenünkből! – bizony magunk is jó eséllyel következtethetünk a jövőre.

Ha a Kiegyezés időszakában élő polgártársunk okkal lehetett bizakodó, vajon mi, mai kaposváriak, a városunkat sok tekintetben újrateremtő harminc közös esztendőnk után miért ne lehetnénk optimisták?

Miért ne lehetnénk optimisták, amikor az elmúlt száz év legsikeresebb évtizede is a mi nevünkhöz fűződik?

Miért ne lehetnénk optimisták, ha nyugodt lelkiismerettel vallhatjuk meg: ami módunkban állt azt megtettük a városért és megtettük egymásért.

Megtettük magunkért és megtettük az utódainkért. De ismerjük a régi mondást: a tegnapi győzelem nem nyeri meg a mai meccset. A mi teljesítményünk az elvégzett munka. Az emberek ritkán érnek el sikert abban, amit nem szívesen csinálnak. Márpedig mi, kaposváriak, sikeresek vagyunk. Hálás vagyok, hogy társuk lehetek ebben a munkában.

Köszönöm a tenni akarásukat, városszeretüket és támogatásukat.

Kedves Kaposváriak!

Idestova 30 esztendeje szolgálhatom Önöket városunk polgármestereként. Aki ismer, tudja rólam, mindig közösségünk megerősítésén dolgoztam. Mert hiszek abban, hogy együtt

könnyebb. Hiszek abban, hogy két ember egy irányba húzó akarata, több mint két külön munkálkodó ember ereje. És hiszek abban is, hogy társai vagyunk egymásnak. Felelősségünk önmagunk kiteljesítése, de erkölcsi kötelességünk mások segítése is. Ekkora utat megtenni, amit mi megtettünk hatalmas teljesítmény, nagy bravúr, igazi siker. Kaposvári siker!

Am Kaposvár legszebb napjai még előttünk vannak. Én mélyen hiszek ebben. És csak rajtunk múlik, csak tőlünk függ, csak rajtunk áll, hogy reményeinkből bizonyosság legyen. Isten óvja, védelmezze és segítse városunkat, s annak minden polgárát, s adjon nekünk jókedvet és bőséget!”

Nyári Szilvia „Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése, hogy méltó módon megörökítse, megkülönböztetetten elismerje azon személyeknek, közösségeknek, szervezeteknek a tevékenységét, akik hozzájárultak a város fejlődéséhez, jó hírnevének öregbítéséhez, idén az alábbi kitüntetések és díjakat adományozza:

„A Kaposvári Vízügyi Sport Club versenyzője 2014-ben, 9 évesen kezdett kajakozni. Tehetsége fiatalon megmutatkozott, hiszen már egy év múlva dobogós helyen végzett 2000 m-en a magyar bajnokságon.

Első nemzetközi sikereit 2020-ban a szegedi Olimpiai Reménységek Versenyén érte el, 4. helyet szerzett kajak négyes 500 m-en. A következő évben 16 évesen lett először magyar bajnok 15 km-en, és az Olimpiai Reménységek Versenyén már három számban állt rajthoz: ott két ezüstérmét, valamint egy 7. helyet szerzett.

Első éves ifjúsági versenyzőként Európa-bajnok lett Dániában és világbajnoki második a portugáliai vb-n.

2023-ban elérte azt, amit előtte még nem sokan, a dobogó legfelső fokára állhatott a magyar bajnokságon, az Európa-bajnokságon és az ifjúsági világbajnokságon egyaránt.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az **„Év Sportolója” díjat adományozza Szerafin Zsófia kajakversenyzőnek.**

Edző: Faludy András.

Kérem Szerafin Zsófiát a díj, Faludy András a jutalom átvételére.”

„A Kaposvári Judo Klub versenyzője 2008-ban kezdett dzsúdózni szülővárosában, Kaposváron, az általános és középiskolát is itt végezte.

Többszörös diákolimpiai bajnok, sportágában országos bajnoki címet szerzett ifjúsági, junior és U23-as utánpótlás korosztályban, ifjúsági és junior korosztályokban többszörös Európa Kupa-dobogós.

Felnőtt korosztályban korábban kétszer országos bajnoki dobogós volt, világcupán 5. helyezett. Pályafutása legnagyobb sikere, hogy 2020-ban a dzsúdósport egyik legrangosabb versenyén, a Budapesti Grand Slamen 5. helyezést ért el. 2021 óta a felnőtt-dzsúdóválogatott keretének tagja. 2023-ban az I. osztályú Felnőtt Országos Bajnokságon a dobogó legfelső fokára állhatott, és a szarajevói Felnőtt Európa Kupán 3. helyet szerzett.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az **„Év Sportolója” díjat adományozza Naji Dávid dzsúdóversenyzőnek.**

Edző: Kéki Márton.

Kérem Naji Dávidot a díj, Kéki Márton a jutalom átvételére.”

„A röplabda-egyesület 2023-ban – hatévnyi szünet után – 19. alkalommal hódította el a magyar bajnoki címet. A bajnoki döntőn nézőrekordot is elkönnyelhettek, hiszen a Kaposvár Arénában

közel 2500 szurkoló volt jelen. A több kaposvári nevelésű játékosal szereplő egyesület 2016 óta áll a hazai bajnokság örökrangsorának élén.

A 2022/23-as évadban a Magyar Kupa második helyét szerezték meg.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „**Év Sportolója**” díjat adományozza a **19-szeres magyar bajnok és 18-szoros Magyar Kupa-győztes Fino Kaposvári Röplabda Sportegyesület felnőtt férfi-csapatának.**

Edző: Slobodan Praljacic.

Kérem Bögöly Gábor csapatkapitányt a díj, Slobodan Praljacic edzőt a jutalom átvételére.”

„Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „**Kaposvár Szolgálatáért**” kitüntetés adományoz azoknak a kaposvári polgároknak, akik szakmai vagy társadalmi tevékenységükkel nagymértékben előmozdították a város tudományos, szellemi, gazdasági vagy közösségi életének fejlődését, és ezzel kivívták a polgárok megbecsülését. Továbbá a Polgármesteri Hivatalban és az önkormányzat intézményeiben kiemelkedő szakmai felkészültséggel dolgozóknak, akik magatartásukkal és munkájukkal jelentős mértékben előmozdították az önkormányzati feladatok végrehajtását, a köz szolgálatát.

„**Kaposvár Szolgálatáért**” kitüntetésben részesülnek:

- segítőkészen végzett, kiváló és precíz munkájáért **Bajusz Edina, a Kaposvári Polgármesteri Hivatal alpolgármesteri ügyintézője**
- több évtizeden át magas színvonalon végzett edzői munkájáért, melynek során sok száz fiatallal ismertette és szerettette meg a vízilabdázást, **idősebb Berta József, a Kaposvári Vízilabda Klub utánpótlás-szakvezetője**
- a rászoruló, a hátrányos helyzetű családok érdekében végzett szakszerű és lelkiismeretes munkájáért **Bilkei Anita, a Kaposvári Polgármesteri Hivatal szociális ügyintézője**
- eredményes, Kaposvár kulturális életét is színesítő táncoktatói és közösségépítő munkájáért **Bódis-Nagy Katinka, a BNK Tánc Sportegyesület vezetője**
- nagy felkészültséggel, segítőkészen és hittel végzett munkájáért **Csóligné Szlicki Katalin, a kaposvári Bölcsődei Központ szakmai vezetője**
- lelkiismeretes vezetői munkájáért, helytállásáért, a honvédség és a polgári társadalom közötti jó kapcsolat kialakításáért **Gavlik Péter ezredes, a Lahner György 2. Ellátóezred volt parancsnoka**
- több évtizeden át végzett példaértékű munkájáért, Kaposvár szecessziós emlékeinek feltárásáért és népszerűsítéséért **H. Molnár Katalin, a Takáts Gyula Könyvtár nyugalmazott könyvtárosa**
- két évtizedes, sikerekben gazdag profi pályafutásáért, Kaposvár sportéletében játszott kiemelkedő szerepéért a KKK volt csapatkapitánya, **Hendlein Roland válogatott kosárlabdázó**
- négy évtizeden át végzett precíz, lelkiismeretes munkájáért **Kapásné Gelencsér Ildikó, a Klebelsberg Középiskolai Kollégium gondnoka**
- évtizedek óta kifogástalanul végzett munkájáért, a városházára látogatók szakszerű tájékoztatásáért **Kovács József, a Kaposvári Polgármesteri Hivatal portása**
- több évtized óta megbízhatóan, pontosan és fáradhatatlanul végzett munkájáért **Pál Jánosné, a Humánszolgáltatási Gondnokság, Családsegítő és Gyermejjóléti Központ munkatársa**
- négy évtizeden át magas színvonalon végzett, példamutató és elkötelezett óvodapedagógusi munkájáért **Tavali Gabriella, a Kaposvári Petőfi Sándor Központi Óvoda vezetője**
- a beruházások pénzügyi lebonyolítását nagy hozzáértéssel és megbízhatóan végző **Vinczné Sifter Szandra, a Kaposvári Polgármesteri Hivatal gazdasági ügyintézője**

- több évtizedes, magas színvonalú oktatómunkájáért **dr. Walter József, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem címzetes egyetemi docense**
- évtizedeken át kiemelkedő hivatástudattal végzett munkájáért, helytállásáért **Wéber Antal dandártábornok, a Somogy Vármegyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság nyugalmazott igazgatója.**”

„Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése **„Pro Urbe Kaposvár”** kitüntetés adományoz azoknak a személyeknek, közösségeknek és szervezeteknek, akik (amelyek) a tudományok, a művészetek, a fejlesztés, a kutatás, a gyógyítás, az oktatás-nevelés vagy a gazdasági élet terén kifejtett példaértékű, magas színvonalú munkájukkal hozzájárultak Kaposvár fejlődéséhez, hírnevének növeléséhez.

1963-ban született egy erdélyi faluban, Remetén. Szülei abban a meggyőződésben nevelték fel, hogy segíteni kell mindenkin. Maroshévízen matematika–fizika szakos gimnáziumba járt, majd Marosvásárhelyen folytatott főiskolai tanulmányokat, ahol informatikus-oklevelet szerzett. Néhány évig Csíkszeredán élt, mígnem – a házassága révén – 1987-ben áttelepült Magyarországra. A kaposvári tűzoltósággal a SZÜV dolgozójaként, informatikusként került kapcsolatba, s ekkor szembesült azzal is, hogy milyen nagy szolgálatot tenne a kaposváriaknak a hivatásos tűzoltók munkáját megkönnyítő és kiegészítő egyesület megszervezésével. 1998 márciusában így lett alapítója a Kaposvári Önkéntes Tűzoltó és Életmentő Egyesületnek, melynek azóta is vezetője. A nevükből alakított mozaikszó gyakran használt mentőeszközüket is jelöli.

A társszervekkel jó kapcsolatot ápoló Kötél Egyesület munkájában a tűzoltóság, a rendőrség és a katasztrófavédelem számos dolgozója vesz részt aktívan, de vannak soraiban bűvárok, alpinisták, egészségügyi dolgozók, sőt akad pedagógus, asztalos és kőműves is. Amilyen alapvető fontosságú, olyan változatos is a tevékenységük az életmentéstől az oltásig, az eltűnt személyek felkutatásától és a műszaki mentéstől az állatok mentéséig.

Kezdetben a város volt működésük színtere, aztán a Dél-Dunántúl, majd országosan látták el önként vállalt feladataikat, ma pedig már határon túli mentési akciókban is részt vesznek. A megyeszékhelyek önkéntes egyesületei közül elsőként – 2014-ben – a speciális eszközparkját folyamatosan fejlesztő Kötél kapott önálló beavatkozási jogot a katasztrófavédelemtől.

A Kárpát-medence legismertebb, nemzetközi szinten is számontartott tűzoltó-egyesülete példát mutat az önzetlen segítségnyújtással. „Minden tétlen nap számunkra egy örökkévalóság – mondja az elnök. – Abban a tudatban nehéz élni, hogy a nap minden percében, órájában valahol, valaki segítségre szorul.”

Önkormányzatok, cégek és magánszemélyek is támogatják a Kötél munkáját, jutalmuk azonban gyakorta csak egy meleg kézszorítás vagy egy köszönőlevél. A bajban mégis mindig számítani lehet segítő közreműködésükre. Megalakulásuk óta már több mint kétezer bevetést teljesítettek.

A Kötél 2015-ben Kaposvár Városért elismerésben részesült, elnöke pedig 2007-ben megkapta a Kaposvár Város Szolgálatáért kitüntetését, és 2021 óta a Magyar Arany Érdemkeresztnek is birtokosa. Az életmentésre tette fel az életét, és két fia is ebben a szellemiségben nőtt fel.

A bajbajutottakat segítő, a közösséget áldozatkészen szolgáló, több évtizedes munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a **„Pro Urbe Kaposvár” kitüntetés adományozza Bodó László önkéntes tűzoltónak és életmentőnek.**”

„1952-ben született Hajdúsámsonban, de már Kaposváron érettségizett. 1979-ben tanári diplomát szerzett, 1988-ban a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiát, 1997-ben a kaposvári tanítóképző főiskola romológus szakát végezte el.

A katonai pályát választotta. Különbőféle beosztásokban teljesített szolgálatot, mígnem a kaposvári Hunyadi János laktanya parancsnokhelyetteseként a katonák képzésének, nevelésének nem csupán a honvédség számára fontos feladatát is ellátta. 1996-tól a Somogy Megyei Területi Védelmi Irodán dolgozott, ahol a délszláv válság békés rendezését biztosító amerikai katonák tevékenységét segítette. 1997-ben, a hadseregben bekövetkezett szervezeti változások után szolgálati nyugállományba helyezték.

A sokoldalú és mindig aktív ember ekkor új célokat tűzött ki maga elé. A város katonai referense lett, 1998-ban – a Somogyért Egyesület listájáról – bekerült a kaposvári közgyűlésbe, 2000-tól pedig – több mint huszonhárom esztendőn át, egészen a nyugalomba vonulásáig – ügyvezető igazgatóként irányította a Somogy Megyei Temetkezési Szolgáltató Kft.-t. További közéleti szerepet is vállalt: részt vett az Országos Temetkezési Egyesület és Ipartestület, valamint a Dél-dunántúli Temetkezési Egyesület irányításában. Egyik szerkesztője és részben szerzője az országos terjesztésű Magyar Temetkezés című folyóiratnak.

Katonai és temetkezési vezetőként szerzett tapasztalatait helytörténeti kutatásai és publikációi foglalják egységes keretbe. Évek óta jelennek meg település- és hadtörténeti könyvei, Temetők üzenete című kötetében pedig a Somogyban nyugvó neves személyek életrajzi adatait és a sírok fényképeit gyűjtötte össze. Bár nem megyénkből származik, az eltelt évtizedek során igazi somogyivá vált – gondolatban és szívben egyaránt.

2011-ben megkapta a Kaposvár Város Szolgálatáért kitüntetést, korábban „A Haza Szolgálatáért” és „A Magyar Hadisírgondozásért” is kitüntették, s a NATO és az amerikai hadsereg szintén díjakkal ismerte el eredményes működését.

Magas színvonalon végzett munkájáért, amellyel mint katonatiszt, cégvezető és helytörténész több évtizeden át szolgálta a kaposváriak közösségét, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza **Puskás Bélának, a Somogy Temetkezési Kft. nyugalmazott ügyvezető igazgatójának.**”

„1954-ben született Nagyatádon. Mivel szülei kisgyermekkorában elváltak, édesanyja egyedül nevelte fel. A kaposvári II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolába járt, a Munkácsy Mihály Gimnáziumban érettségizett, s a fővárosi Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskolán kapott diplomát. Második diplomáját a kiváló eredménnyel elvégzett budapesti számviteli főiskolán, a harmadikat a Pécsi Tudományegyetemen szerezte meg.

Fiatalon került az 1967-ben létrejött Kaposvári Villamosági Gyárba, ahol hamarosan már gyártástervezőként, majd osztályvezetőként dolgozott. Azóta folyamatosan tagja a vállalat menedzsmentjének. Mindig jellemezte az őszinteség és a „munkamánia”, míg a gyárban megtanulta a korrektség fontosságát, és elsajátította „a földön járás” képességét.

Erősen kötődik az 1986-ban önálló állami vállalattá alakult és 1993-ban privatizált gyárhoz, amelyet tizenhét éven át mint kereskedelmi vezető szolgált. Tizenöt éve ügyvezető igazgatója a KVGY Kft.-nek.

Nagy figyelmet fordít a humán erőforrásra: arra törekszik, hogy a gyár vezető beosztásaiba agilis és lojális szakemberek kerüljenek. Úgy véli, hogy szorgalom, elhivatottság és alázat is szükséges a vállalkozások sikeréhez. A cég üzleti filozófiájában örök értéknek tartja a színvonalas munkát és a kiegyensúlyozott gazdálkodást. „Célok nélkül csak sodródik az ember – mondja. – Ehhez pedig meg kell tanulni lemondani és áldozatokat vállalni.”

Irányításával továbbra is a térség egyik meghatározó munkáltatója a gyár, amelyet 2015-ben Üzleti Etikai Díjjal, 2021-ben Somogy Gazdaságáért díjjal, míg legújabban Az Év Kaposvári Munkáltatója díjjal tüntettek ki. „Szakmai téren a legfontosabb a cég, annak eredményes, nyereséges működtetése, a piacon maradás és a zökkenőmentes működés pénzügyi feltételeinek biztosítása” – foglalja össze vezetői tapasztalatait.

2010-ben a Dél-dunántúli régióban, 2023-ban Somogy vármegyében nyerte el az Év Vállalkozója díjat. 2017-ben ő lett év somogyi embere.

Színvonalas és eredményes cégvezetői munkájáért, amellyel hozzájárult Kaposvár hírnevének öregbítéséhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza **Szalai Gyulának, a Kaposvári Villamossági Gyár ügyvezető igazgatójának.**”

„A zenekarok és zenészek külföldi tapasztalatszerzésének elősegítését, a fiatal tehetségek támogatását és művészetoktatási intézmény indítását célul kitűző alapítványt 1992-ben hozta létre a kaposvári Liszt Ferenc Zeneiskola akkori igazgatója, Bernáth Magdolna és igazgatóhelyettese, Csupor László. A kuratórium elnöke a kezdetektől fogva dr. Kerekesné Pytel Anna karnagy.

Elsősorban a zeneiskolába járó gyermekek tanulását, versenyeken való szereplését kívánták megkönnyíteni anyagi erőforrások előteremtésével. Támogatták a vonós- és a fúvószenekar cserekapcsolatait, hangversenyeket szerveztek, s a kuratórium díjat is alapított a zeneiskola oktatóinak és tanulóinak jutalmazására.

Az alapítvány azóta is eredményesen és töretlen lelkesedéssel dolgozik, hogy segítse zeneszerető és zeneértő közönséggé nevelni a mindenkori új nemzedéket. Pályázatok révén, szponzorok segítségével tehetséges, de hátrányos helyzetű gyermekeknek szervez művészeti táborokat, versenyekre készíti fel őket. Támogatja az Ametiszt Sportegyesület táncosait és a Zenekedvelők Kórusát, szervezi a Kicsinyek Kórusainak Országos Fesztiválját, az Éneklő Pannónia Kórustalálkozót és a kaposvári Margit-kerti koncerteket.

Az alapítvány Kokas Ferenc igazgató irányításával 1996-ban indította el a Mikrokozmosz Alapfokú Művészeti Iskolát, amely zene, néptánc, társastánc és modern tánc tagozaton oktatja növendékeit. Eredményességét jelzi, hogy a tantestület és a kuratóriumi tagok folyamatos támogatását élvezve a fenntartóváltás után is kilencszáz fölötti tanulólétszámmal működik. Művészeti csoportjai állandó résztvevői a városi és vármegyei rendezvényeknek. Az új intézmény megalapítása révén nem egy fiatal oktató kapott lehetőséget a tanításra és a tehetségek felfedezésére, s az iskola számos diákot tartott meg a muzsika és a tánc bűvkörében.

A több mint harminc éve működő alapítvány szilárdan beépült a város művészeti életébe; 2023-ban a közönségtől kapta meg a vármegyei Prima díjat.

Magas színvonalú munkájáért, amellyel több évtizeden át segítette a fiatal kaposváriak művészeti nevelését, és hozzájárult a város kulturális életének sokszínűségéhez, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományozza a **Mikrokozmosz Művészeti Alapítványnak.**

A kitüntetést **dr. Kerekesné Pytel Anna**, a kuratórium elnöke veszi át.,

„Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése **„Kaposvár Város Díszpolgára”** kitüntető címet adományoz a megyei jogú város önkormányzatának legnagyobb elismeréseként a kimagasló életmű, tevékenység és alkotások megkülönböztetett eseteiben azoknak a magyar vagy külföldi személyeknek, akik a gazdasági, társadalmi, tudományos vagy művészeti életben maradandót alkottak, illetve egész életművükkel, kiemelkedő munkásságukkal szolgálták az egyetemes haladás, kultúra vagy művészet ügyét.

Ízig-vérig muzsikus, ami nem csoda, hiszen kaposvári cigányzenész-dinasztiába született 1945-ben. Apja, id. Sánta Ferenc, a híres zenész már tizenöt évesen zenekart alapított, és édesanyja is neves muzsikuscsaládból származott. Tehát kisgyermekkorától fogva átölelve tartotta a zene. A Füredi utca volt a szűkebb pátriája, de csakhamar tágulni kezdett körülötte a világ.

Hamar kiderült az is, hogy a fiú folytatja és tovább gyarapítja majd a családi hagyományt: a muzsika jelöli ki az utat, amelyet az életben követnie kell.

Hétéves korától a kaposvári zeneiskolában hegedült, de klasszikus tanulmányaival párhuzamosan édesapjától cigányzenét is tanult. Kilencévesen már apja zenekarának élén játszott egy étteremben. A Csepeli Munkásotthon színpadán tizenkét évesen muzsikált, Palló Imre operaénekest kísérve.

Tizenhárom éves korában a Kaposvári Szimfonikus Zenekar tagja lett, és két évvel később felvételi nélkül került be a Pécsi Zeneművészeti Szakközépiskolába; ekkor szülei is a baranyai megyeszékhelyre költöztek.

Tizennyolc évesen, 1963-ban vették fel a budapesti Liszt Ferenc Zeneakadémiára. „Nagyon virtuóz technikám volt ekkor is – mondja –, és a sikeres zeneakadémiai felvételemkor már eldőlt, hogy a klasszikus pályát választom. De a vérnek nem mindig lehet parancsolni, a cigányzene a génjeimben van, így a Zeneakadémia mellett nagyon gyakran muzsikáltam cigányzenekar élén is.” 1969-ben szerzett hegedűművészi és -tanári diplomát.

Huszonhárom éves korában pedig megnősült. A zenészhagyomány az ő családjában is folytatódik: fia a Zeneakadémia hegedű szakán, lánya a zongora szakon végzett, unokái szintén tehetséggel muzsikálnak.

A Zeneakadémia elvégzése után az Operettszínházban, majd az Operaházban játszott, de nem érezte igazán jól magát a zenekari árokban, ezért úgy döntött, inkább szólista vagy zenekarvezető lesz. Bejárta az egész világot. Európa szinte összes országában játszott – gyakran az édesapjával együtt –, ahogy az Egyesült Államokban, Kanadában, Japánban és Ausztráliában is. Egy évig a Göteborgi Szimfonikus Zenekarnak is zenésze volt.

A turnékkal járó távollétekbe belefáradva 1979-ben hazatért, és két évig a Hilton Szállóban muzsikált. 1981-től kilenc éven át az Átrium Hyatt Tokaj éttermében lehetett a játékát hallani, ezután öt évre Olaszországba szerződött. Velencében olasz zenészek élén szerepelt, később szalonzenekarával Németországban, majd a budai várbeli Király étteremben zenélt. Alapító tagja volt a 100 Tagú Cigányzenekarnak, de a Magyar Nemzeti Cigányzenekar művészeti igazgatójaként és vezető primásaként ugyanígy megmutatta tehetségét. A Magyar Rádióban már 1972-ben elkészítette első önálló hangfelvételét, azóta folyamatosan jelennek meg rádiós, televíziós és hanglezfelvételei. A cigányzene ismert darabjai mellett a népszerű klasszikus zeneszerzők műveit is játssza. „Vallom, hogy a zene a szépség nyelve, és boldog vagyok, hogy ebbe a nemzetközi szótárba nap mint nap írhatok új fejezeteket” – mondta szeretettel és szenvedéllyel gyakorolt hivatásáról.

Könnyed előadói stílusa lelkiismeretességgel, ihletett tehetsége nagy mesterségbeli tudással ötvöződik, s a bravúros technikájú művész tudatosan vállal kulturaközvetítő szerepet.

Ezért az elismerések sem kerültek el gazdag és változatos életútján. 1981-ben megkapta a Magyar Televízió, 1982-ben a Magyar Rádió nívódíját. 1995-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztjével, 1998-ban eMeRTon-díjjal, 2002-ben Liszt Ferenc-díjjal, 2007-ben Kossuth-díjjal tüntették ki a cigánymuzsika magas szintű műveléséért. 2011-ben Budapest díszpolgára, 2014-ben a nemzet művésze lett. 2017-ben átvehette az Emberi Méltóságért kitüntetést, amellyel a cigányság és a magyarság egyesítése érdekében, valamint Magyarországnak a világban való megismertetéséért tett erőfeszítéseit ismerték el. 2023-ban az ország számára kivételesen értékes és korszakos jelentőségű életműve tette a Kossuth-nagydíjnak is birtokosává.

2009-ben ezekkel a szavakkal fogadta a Prima Primissima díjat: „Az orvos a testet gyógyítja, a cigányzenész pedig a lelket. Az én fogadalmam, hogy öregbítsem ennek a szép magyar

cigányzenének a hírnevét, amit az egész világon kedvelnek. Szeretném ezzel is szolgálni a magyar kultúra ügyét.”

Több évtizedes művészi tevékenységéért, amellyel gazdagította magyar kultúránkat, és mert szerte a nagyvilágba elvitte szülővárosa jó hírét, Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése a „Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntetést adományozza **ifjabb Sánta Ferenc hegedűművésznak, primásnak.**

Ifjabb Sánta Ferenc hegedűművész nem a szavak, hanem a dallamok embere. Hallgassunk meg egy részletet 70. születésnap koncertjéből, amely 2015 nyarán hangzott el a Pesti Vigadó dísztermében!”

A kitüntetettek nevében Bodó László kért szót.

Bodó László: „Tisztelt Polgármester Úr! Tisztelt elismerésben részesült honfitársak! Tisztelt jelenlevők, Hölgyeim és Uraim!

Az itt elismerésben részesültek nevében nehéz most szavakba önteni mindazt a köszönetet, mellyel mindannyian tartozunk, hogy Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése kitüntetésben részesített bennünket. Engedjék meg, hogy külön gratuláljak a város díszpolgára cím idei év birokosának ifj. Sánta Ferenc művész úrnak, továbbiakban az itt mellettem kimagasló eredményekért elismert személyeknek.

Aranyosi Ervin sorait idézném:

Hálát adok érted,
pont értem születted,
amilyenre vágytam,
épp olyanná lettél.
Én vagyok a kérdés,
te vagy rám a válasz,
ha engedsz repülni,
te is velem szállhatsz!

Hálát adok érted,
engem beragyogtál,
hétköznapjaimba,
fény-csodákat hoztál!
Te voltál az álmom,
ami hívott téged,
annyira akartam, s megadott az élet!

Bátran mondhatom, hogy az elismerés mindannyiunk rég elvetett búzaszeme, mely nemcsak szárba szökken, hanem immáron be is ért.

Azt gondolom, bátran kijelenthetem mindnyájunk nevében, akik itt állunk, hogy azt amit tettünk a múltban, azt önként, szeretetből tettük, ezzel hozzájárulva városunk hírnevének öregbítéséhez. Reményeink szerint mindezen konstruktív munkát folytatni fogjuk megújult erővel.

A magasrangú elismerést nemcsak az én érdemem, hanem a családé, egy csapaté, a Kötélé, akikkel karöltve Kaposvár hírnevét külföldre is elvittük a múltban. Külön köszönöm a magam nevében, hogy immáron közel 40 éve kaposvári lehetek, ahol a folyamatos fejlődésnek részese voltam.

Köszönöm Polgármester úrnak, Címzetes főjegyző úrnak és munkatársaiknak a támogatást, elismerő szavakat, és belénk vetett bizalmat.

Köszönet mindazoknak, akik nélkül nem lehetnénk itt, de ezt nehéz lenne felsorolni.

Istennek dicsőség, embernek segítséggel köszönöm még egyszer az elismerést.”

Nyári Szilvia: megköszönte Bodó László megtisztelő szavait. Elmondta, hogy ezzel az ünnepi közgyűlés hivatalos része véget ért, még egyszer gratulált a kitüntetetteknek.

10 perces szünet következett, ezután került sor a kitüntetettek tiszteletére rendezendő gálaműsorra.

A műsor után pezsgős koccintásra várták a vendégeket, amikor lehetőség volt gratulálni a kitüntetetteknek is.

A gálaműsor rendezője Sarkadi Kiss János.

A gálaműsor felvezetéseként egy összeállítást tekinthettek meg a várossá nyilvánításának 150. évfordulóját ünneplő Kaposvár emlékévének eseményeiből. A vetítés alatt azt a koncertindulót hallhatták, amelyet erre a jubileumra komponált a városnak Major András. A zeneművet a szerző vezényletével a Kaposvár Helyőrségi Zenekar adta elő.

Az ünnepség hivatalos részének zárásaként, kérte, hogy énekeljék el a Szózatot.

Szünet után ünnepi műsor következett.

K.m.f.

Szita Károly
polgármester

dr. Csillag Gábor
jegyző